

Webcast: “Den eneste ‘supermagt’ er på vej mod konkurs og irrelevans” 13. juni 2024 (EIRNS) - Schiller Instituttets webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche.

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Det er den 13. juni 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag.

Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem på chat-siden.

Schiller Instituttet sponsorerede en hastepressekonference i går på National Press Club i Washington, D.C.. Titlen var “Faren for atomkrig er reel og må stoppes”. Linket til videoen kan findes på Schiller Instituttets hjemmeside. Talerne, ud over dig, Helga, var: Scott Ritter, som er meget kendt; oberst Richard Black (pensioneret); og oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret). Alle talerne formidlede med en vis veltalenhed og lidenskab, at Biden-regeringens politik over for Rusland er provokerende og yderst farlig.

Det første spørgsmål til dig kommer fra en supporter i Colorado, som skriver: “Tillykke med pressekonferencen i går! Det er opmuntrende at se respekterede personer som dine

paneldeltagere have modet til at stå frem sammen med dig og tale lige ud af posen. Ser du dette som en forandring, og vil den vokse sig stor nok til at ændre den amerikanske regerings politik?"

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, det var et vigtigt første skridt. Jeg tror, at talernes kompetence, som alle har en militær eller efterretningsmæssig baggrund: Oberst Wilkerson var stabschef for Colin Powell, meget åbenmundet og veltalende, indsigtfuld. Richard Black har naturligvis et stort internationalt publikum. Folk har enorm respekt for hans integritet som amerikansk patriot. Og Scott Ritter, som måske på nuværende tidspunkt er den mest åbenmundede kritiker af USA's konfrontationspolitik over for især Rusland, men også over for Kina. Så jeg tror, at kombinationen af disse talere sammen med mig var vigtig for at få understreget, at det haster. Scott Ritter sagde det gentagne gange. Han sagde, at når folk fortæller ham, at han ikke skal skræmme folk, så siger han, at det er præcis det, vi skal gøre, for kun hvis folk vågner op – nu bruger jeg mine egne ord – midt om natten fulde af sved og er bange for, at de snart vil dø, hvis politikken ikke ændres, er det meget bedre end at gå i søvne ind i en katastrofe, som ingen måske overlever, hvis den indtræffer.

Så jeg synes, det var meget, meget vigtigt. Umiddelbart efter at vi havde afsluttet denne pressekonference, tændte jeg for det tyske tv for at se nyhederne. Det var virkelig som et helt andet univers. Hvor folk på vores pressekonference advarede om, hvad der vil ske, hvis det kommer til atomar krig, og hvor virkeligt det er, er manglen på realiteter i den tyske offentlige debat, i hvert fald som den transmitteres af mainstream-medierne, bare ufattelig. Her har du Pistorius, forsvarsministeren, der opfordrer til militarisering af den tyske stat, opfordrer til en ny værnepligtshær, som er helt ude af trit med virkeligheden – dette er angiveligt ikke den kolde krig.

Så jeg vil virkelig opfordre jer, vores seere, det vigtigste, I kan gøre, er at se denne pressekonference, hvis I ikke har gjort det endnu, og derefter sende den rundt så bredt som muligt til alle mulige mennesker: folkevalgte, kontakter på de sociale medier, institutioner, for jeg mener, at det er et meget vigtigt advarselsbudskab.

Er det allerede nu nok til at stoppe det tog, som ifølge mange militære eksperter og ledere i Europa og de østeuropæiske stater allerede har forladt stationen? Det tror jeg ikke. For så sent som i dag blev det rapporteret, at Ruslands viceudenrigsminister, Alexander Grushko, grundlæggende advarede om, at der er meget klare tegn på, at NATO forbereder sig på et sammenstød med Rusland, herunder muligheden for at inddrage atomvåben, og at situationen er yderst farlig. Derfor tror jeg ikke, at vi har afsporet denne politik. Jeg tror, vi har givet folk med god vilje et redskab, som de kan bruge til at advare folkevalgte og deres venner og bekendte, men der skal gøres meget mere.

SCHLANGER: Lad os holde os til krigsfaren et øjeblik. Der er et spørgsmål fra en seer i Australien, som sagde – og du har lige talt om det. Han siger: “Jeg læste, at Zelenskyy var i Berlin tirsdag [11. juni] og bad om flere penge og våben og mere støtte, og at Scholz lovede, at Tyskland ville støtte ham i Ukraine, indtil Rusland er besejret. Så spørgsmålet er, om Scholz ikke har lært noget af afstemningen [i Europa-Parlamentet] i søndags, hvor han og hans koalitions partnere mistede mange stemmer?”

ZEPP-LAROUCHE: Det ser ikke ud til det. I går var et af de spørgsmål, der blev stillet: “Hvorfor er det, at de nuværende såkaldte eliter, etableringerne, regeringerne, hvorfor forstår de det ikke? Eller hvorfor er de i sådan en boble?” Og jeg tænkte mere over det, og jeg tror, at svaret er meget enkelt. Det er, at vi har at gøre med en generation af politikere, især i Tyskland, som har mistet forbindelsen til historien. Da jeg voksede op, fortalte min mor og min onkel og

forskellige naboer og så videre os, hvad der skete under krigen. Hvor forfærdeligt det var at blive vækket for at gå ned i bunkeren eller kælderen, når der var katastrofealarm. Man kunne se på den måde, de var traumatiserede af denne oplevelse, at det virkelig var en meget forfærdelig oplevelse. Så jeg voksede op med tanken om, at det skulle undgås. Og også omstændighederne – der var så mange slægtninge, som enten slet ikke kom tilbage fra krigen, eller som kom tilbage med et amputeret ben. I mit umiddelbare nabolag var der en mand, som kun havde ét ben. Han havde alle mulige slags smerter, så man kunne høre ham råbe og skribe i hele nabolaget, når han fik disse smerteanfald. Smertebehandlingen fungerede ikke altid godt. Så det er erfaringer, og jeg tror, at de nuværende politikere på en eller anden måde har den her videospil-idé om krig, at man nulstiller sit spil og starter forfra. Og så dræber man så mange mennesker, og så taber eller vinder man. Det gør ingen forskel. Men der er ingen forbindelse til den virkelige verden.

I Tyskland i særdeleshed, og jeg tror i hele Europa, har man også effekten af uddannelsesreformen med OECD-reformerne [Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling] i 1970. Humboldt-uddannelsessystemet blev smidt ud og erstattet af en mere modernistisk praktisk uddannelse. Så da min afdøde mand Lyndon LaRouche diskuterede effekten af at fjerne undervisningen i de klassiske fag fra skolen, hvad er så effekten på eleven? Eleven kommer ikke ind i de dybe spørgsmål om betydningen af statskunst, de store spørgsmål, der skildres i de klassiske dramaer af for eksempel Schiller eller Shakespeare og andre. Så de mangler forestillingsevne, og de er meget overfladiske. Jeg vil ikke nævne nogen navne nu, men jeg kunne give dig et helt katalog over politikere, som er så absolut overfladiske.

Det var et diskussionsemne i går, hvor flere af talerne gav udtryk for det indtryk, at disse politikere ikke ved, hvad de har med at gøre. Så de ødelægger hele vores fremtid –

menneskehedens eksistens. Men de har aldrig tænkt over, hvad en atomkrig indebærer, er det sandsynligt, at man kan begrænse en atomkrig?

I Tyskland skal folk være klar over, at hvis der kommer en begrænset atomkrig, så bliver det i Tyskland. Så uanset hvad er det ikke godt for os. Men den vil ikke forblive begrænset: Det bliver en global krig. Og hvis det sker, er det sandsynligt, at den vil blive efterfulgt af en atomar vinter på ti år eller mere, hvor alt liv på planeten forsvinder. Det er aldrig blevet gennemtænkt, og jeg kan kun råde disse såkaldte eliter til at studere Ted Postols og andre eksperters skrifter – Steven Starr, Hans Kristensen. Men især Ted Postol har skrevet ekstremt vigtige skrifter om forskellen mellem konventionel krig og atomkrig, og hvorfor sandsynligheden for, at de alle vil blive brugt i tilfælde af, at ét atomvåben bliver brugt, er næsten sikker. Jeg tror, at det er en del af det problem, vi har med at gøre.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Vancouver i Canada. Personen skriver: "Du sætter et stort håb til BRIKS," med henvisning til din præsentation i går. "Er der operationer i gang for at underminere BRIKS-alliancen? Og hvad kan BRIKS gøre for at beskytte sig mod en økonomisk krigsførelsesplan fra USA og NATO?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at de gør det ret godt. Der har lige været udenrigsministermøde i BRIKS i Nizhny Novgorod i Rusland med mange inviterede gæster. Den seneste rapport er, at der er 59 lande, som har ansøgt om medlemskab; det vil sige plus de 10, der allerede er med, altså 69-70 lande. Så selv om de internationale finansinstitutioners evne til at føre krig naturligvis stadig er meget stor, som vi ser det i tilfældet med Argentina, der er blevet lukket helt ude af BRIKS af en meget tvivlsom præsident, ved at bringe ham i position. Men også angreb på Egypten, en enorm indsats for at bringe Saudi-Arabien væk fra BRIKS og ind i en mere USA-centreret aftale med Israel. Der er enorme angreb på Sydafrika.

Så alle disse ting foregår. Men jeg er overbevist om, at der er en historisk proces i gang, som jeg ikke tror kan stoppes – undtagen hvis vi får en verdenskrig, så stopper alt. Men jeg tror, at den beslutsomhed, som landene i det Globale Syd har om at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle, er noget, som ikke kan stoppes. Da det drejer sig om langt størstedelen af menneskeheden, ca. 85 % af befolkningen, tror jeg, at det vil blive en sejr. Jeg tror, at der blandt lederne i det Globale Syd heldigvis findes en række ekstremt kvalificerede og moralsk højtstående ledere, som jeg mener tilsammen repræsenterer en strategisk kapacitet, der giver håb om, at det kan lykkes.

SCHLANGER: Nu har vi en e-mail fra en tilhænger. Han siger, at han er tilhænger af et uafhængigt Palæstina. Han siger om Gaza: "Den fredsaftale, som Biden siger kom fra Israel, og som Israel endnu ikke har sagt, at det støtter, er emnet for udenrigsminister Blinkens seneste rejse til Mellemøsten. Tror Blinken, at saudierne vil acceptere en fredsaftale uden anerkendelse af en levedygtig palæstinensisk stat?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at den saudiske holdning har været meget klar, nemlig at de ikke ville acceptere en sådan aftale uden en aftale om en palæstinensisk stat. Og den nuværende israelske regering, flere af dens ministre, har sagt meget klart, at de fuldstændig udelukker en palæstinensisk stat. Så jeg ved ikke, hvordan det kommer til at gå. Det eneste, jeg kan sige, er, at medmindre der er en meget stærk økonomisk komponent, ikke kun genopbygningen af Gaza, som er indlysende, men en meget mere grundlæggende ændring i den økonomiske politik for hele regionen, som vi har udviklet den med Oase-planen, er jeg meget bekymret for, at dette ikke vil fungere. De reaktioner, vi har hørt indtil nu, har mildest talt været meget forsigtige. Så jeg tror, vi er nødt til at mobilisere mere for at få Oase-planen på bordet og forårsage et paradigmeskift i hele tankegangen. For så længe vi holder os til geopolitiske frem- og tilbageløb og manøvrer, hvor vi

trækker saudierne ind i en anti-iransk plan eller alle disse geopolitiske planer, som har været imperiets redskaber i århundreder, må de stoppe, og vi må gå over til statskunst. Det vil sige, at folkets fælles bedste er førsteprioritet, og at harmonisk udvikling for alle skal sættes i stedet. Så jeg tror, vi er et stort skridt derfra.

SCHLANGER: Med hensyn til spørgsmålet om geopolitik og statskunst har vi noget, som RJ har sendt ind. Og lad mig sige, at du stadig kan sende dine spørgsmål ind: Send dem til questions@schillerinstitute.org. Det, RJ skriver, er, at "Amerika sidder fast i Thukydid-fælden": Det vil sige, at når et imperium kollapser, ender det næsten altid i en krig. Hvad mener du om det, Helga? Hvordan kan det undgås, eller kan det?

ZEPP-LAROUICHE: Hvis det ikke kan undgås, så er vi i dårlig form. Jeg tror, at det største problem er, at USA bør vende tilbage til sin bedste udenrigspolitiske tradition, og jeg tror, at John Quincy Adams er et godt udgangspunkt. Han sagde med eftertryk, at "USA ikke skal tage til udlandet for at jage udenlandske monstre". I stedet skulle de arbejde sammen med en alliance af fuldstændigt suveræne nationalstater og republikker til alles fælles bedste. Jeg tror, det var Lincolns linje, og der kom politikker fra Roosevelt og under vanskelige omstændigheder fra Kennedy. Så jeg tror, at USA har bevæget sig i retning af en idé om, at de er det uundværlige land. Jeg mener, at alle lande er uundværlige. Hvorfor skulle Luxembourg eller Liechtenstein eller Mali eller Peru, hvorfor skulle de ikke være uundværlige lande? Hver gang et land sætter sig selv over alle andre, er det sæde for racisme og apartheid, det er sæde for imperialisme og kolonialisme. Jeg synes, det er noget, amerikanerne virkelig bør reflektere over, for den eneste måde, vi kan komme ud af denne fælde på, er ved, at USA rækker ud til BRIKS, til landene i det Globale Syd, og siger: "Lad os være partnere på samme niveau. Vi ser ikke ned på jer, og I må heller ikke se ned på os. Lad os indgå i et fuldstændigt partnerskabsforhold til fælles bedste

for det, vi forsøger at opnå på denne planet.”

Jeg synes, det er et mentalt skridt, som lyder så enkelt, men jeg er sikker på, at den idé, der opstod efter Sovjetunionens sammenbrud, om at der skulle være en unipolær verden, hvor USA fulgte Wolfowitz-doktrinen om, at der aldrig mere skulle være et land eller en gruppe af lande, der gik uden om USA med hensyn til økonomisk, politisk, social eller militær magt. Det er ikke en holdbar idé. USA har omkring 330 millioner – jeg tager måske fejl af et par millioner – mennesker. Selv EU har 500 millioner; Kina har 1,4 milliarder; Indien har 1,4 milliarder. Tilsammen har de næsten 3 milliarder mennesker. Det Globale Syd repræsenterer 85 % af den menneskelige befolkning.

Jeg mener, at ideen om, at USA skulle være den eneste fremherskende magt, og at alle andre på en eller anden måde skulle tilpasse sig den og blive en del af demokratiernes alliance – det er ganske enkelt en forkert opfattelse. For den vestlige demokratiske model er én model. Hvis europæerne og amerikanerne mener, at det er den model, de vil have, så lad dem få den. Man kan have andre diskussioner og tanker om det, men det må være sådan. Men at forsøge at påtvinge Afrika, Rusland, Kina, asiatiske lande eller latinamerikanske lande noget, der kommer fra en bestemt historisk baggrund – nemlig vesteuropæiske traditioner – fungerer bare ikke. Især fordi den europæiske vestlige liberale model i den seneste tid har gennemgået så enorme paradigmeskift i retning af wokeness, i retning af LGBT-kønnethed og alle disse ting. Det bliver grundlæggende afvist af alle de lande, jeg nævnte før: I Afrika siger de: “Vi vil ikke have det her. Det er ikke afrikansk kultur.” Russerne siger: “Det går imod selve fundamentet i vores kristne ortodokse tradition.” Kineserne siger: “Hvad har det med vores historie og konfucianisme at gøre?”

Så jeg synes, vi skal lære at respektere det andet sociale system, og hvis vi gør det, vil vi måske endda opdage, at vi

kan lære noget af disse systemer, for det smukke ved den menneskelige familie af folkeslag og nationer er, at vi alle har bidraget med noget unikt, og tilsammen gør det os rigere. Hvis man prøver at udelukke alt, der ikke passer ind i vores one size fits all, så fratager vi os selv vores civilisations rigdom.

SCHLANGER: Det, du lige har beskrevet, er grundlaget for diplomati. Man leder efter fælles interesser og forsøger at finde en aftale. Det ser ikke ud til at være den måde, hvorpå den kommende konference i Schweiz, som Zelenskyy har indkaldt til for at støtte den såkaldte "ukrainske fredsplan", vil finde sted. Vi har et spørgsmål fra en skribent i Brasilien, som siger: "Kina og Brasilien havde oprindeligt besluttet ikke at deltage i Zelenskyys fredsmøde i Schweiz. Nu ser det ud til, at de tager af sted. Ved du, hvad der har ændret sig?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, jeg kender naturligvis ikke til disse diskussioner. Men jeg kan sagtens forestille mig, at kineserne og brasilianerne ser på den proces, der foregår med Ukraine-situationen, som bliver mere og mere desperat for hver dag, og den absolutte mangel på fornuft hos vesteuropæerne. Der har lige været en konference i Berlin, hvor man diskuterede genopbygningen af Ukraine. Krigen er stadig i gang, så hvordan kan man genopbygge noget, der stadig er krigsterritorium? Og desværre viser det sig, at der planlægges en masse militærproduktion: De vil gøre Ukraine til et produktionssted for kampvognsfabrikker og alle mulige former for ammunitionsfabrikker. Så jeg kan kun forestille mig, at kineserne og brasilianerne kigger på det, og at de siger, at det er en no-win-formel. Eftersom den schweiziske Bürgenstock-konference finder sted på grundlag af Zelenskyy-formlen, som er absolut kompromisløse krav, der vil blive afvist af Rusland – under alle omstændigheder er Rusland ikke engang blevet inviteret, så hvordan kan man have en fredskonference, når en af krigens parter ikke engang er med?

Så mit bedste bud er, at de tager til denne konference for at

præsentere deres plan, fordi Brasilien og Kina har fremlagt deres eget fredsforslag baseret på de 12 principper i det oprindelige kinesiske forslag. Det er inkluderende, og de vil helt sikkert invitere Rusland som deltager. Jeg kan kun forestille mig, at de vil fremlægge deres holdning i de stærkeste vendinger og forsøge at få de andre delegerede til at forstå den. For det kinesiske forslag er det mest realistiske, og hvis Lula og Brasilien støtter det, kan du være sikker på, at det Globale Syd generelt støtter det.

Så jeg glæder mig over, at de har truffet denne beslutning og dermed kan tale de andre deltagere til fornuft.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål her fra USA. Der står: "Biden har en plan om at rejse 50 milliarder dollars i et lån til Ukraine, støttet af de indefrosne, stjålne russiske aktiver. Han vil angiveligt præsentere dette på G7-mødet," som indledes i Italien den 13.-15. juni. Spørgsmålet er: "Kan de slippe af sted med det? Er det noget, de kan gøre uden at skabe uro i verden baseret på ideen om, at man kan stjæle penge og derefter bruge dem som grundlag for en udbetaling?"

ZEPP-LAROCHE: Det minder mig om den malaysiske abefælde. Det er historien om, hvordan man fanger en abe i Malaysia. Man har et bur med en nød indeni og et hul i burets væg, så aben kan stikke sin pote gennem hullet og få fat i nødden. Men hullet er kun så stort, at når der ikke er nogen nød i hånden, går hånden gennem hullet. Men når hånden griber fat i nødden, er hånden for stor. Så når aben forsøger at trække hånden tilbage med nødden, sidder den fast og kan ikke trække hånden ud. Da aben er grådig og gerne vil have nødden, kommer den ikke på den tanke, at den bare skal give slip på nødden og i stedet redde sig selv fra at blive fanget.

Jeg tror, det er lidt det billede, jeg har, når jeg hører sådanne diskussioner, for det er naturligvis den mest kortsigtede og tåbelige politik, man kan forestille sig. Første gang USA konfiskerede russiske aktiver for mere end 300

milliarder dollars, men hovedsageligt fra europæiske banker, skete det oven i, at USA konfiskerede 9 milliarder dollars fra Afghanistan og forskellige andre aktiver fra andre lande, og det havde større indflydelse på af-dollariseringen end noget andet. Nu panikker folk over, at så mange lande forlader dollaren, af-dollariserer og bruger deres egen valuta til handel, og de overvejer endda en alternativ reservevaluta. Men de er ikke klar over, at det var deres egen brug af dollaren, euroen og yennen som våben, der forårsagede disse tilbageslag. Det her bliver endnu værre; selv IMF har advaret mod det. Den Europæiske Centralbank har advaret mod det ved at sige, at det sætter gang i en spiral af optrapning, som kan sprænge hele det finansielle system. Rusland har for nylig allerede meddelt, at de vil træffe gensidige modforanstaltninger; at de vil beslaglægge europæiske og amerikanske bankers aktiver i Rusland. Hvad effekten af dette bliver, er stadig uvist, men det bliver ikke et godt resultat.

Så giv slip på den malaysiske abefælde, hvis du vil redde dit system.

SCHLANGER: Okay. Vi har en kommentar og et spørgsmål mere. Jeg ved ikke, om der stadig kommer flere spørgsmål ind. Kommentaren er fra ridgerunner52, som skriver: "Alt for mange mennesker er stadig på en eller anden måde forbundet med denne anglosfæres forfaldne kredsløb, hvilket forhindrer en begrebsliggørelse af krisen i sin helhed." Så hvis du har en kommentar til det.

Men her er det andet spørgsmål. Det er fra en korrespondent i Texas, som siger: "Der er et Texas-ordsprog, der siger, at nogen med et stort ego ofte bider mere af, end de kan tygge." Han siger, at det er hans syn på Macron, der præsenterer sig selv som den nye de Gaulle. Han spørger, om du har nogen kommentarer til, hvad der sker med det?

ZEPP-LAROUCHE: Med hensyn til det første spørgsmål, fortællingen om Anglosfæren, så er det utroligt, at folk i

etablissementet i USA, men især også i Europa, har en fortælling, som de forsvarer med alt. De har opbygget et helt apparat i NATO og EU, som ikke kun skal aflive såkaldt desinformation, men også have faktatjekkere til at korrigere den opfattelse, som ikke er den rigtige. Men de er nu også gået over til pre-bunking: Med andre ord ønsker de at vaccinere børn fra de er helt små, men især i skolen, så de udelukker muligheden for nogensinde at tage hensyn til en anden opfattelse end den officielle fortælling.

Der er et ord for det: Det hedder hjernevask, og det hedder mangel på ytringsfrihed. Hvis man vil uddanne børn til at blive frie og demokratiske borgere, skal man uddanne dem til at tænke selv. At de lærer metoden til at lære, så de har livslang læring og forbedring i hele deres liv. Men man dikterer ikke en fortælling, som er en fastlagt størrelse. Det er simpelthen en helt forkert måde at gøre det på, og det er tragisk. For man kan se disse politikere, der gentager de mest idiotiske sætninger, uanset hvad der sker, som de fleste politikere gjorde efter de ret betydelige tab ved valget til Europa-Parlamentet. Og Macron blev smadret. Le Pens parti fik dobbelt så mange stemmer som hans parti. Der er nu store splittelser på vej, fordi der er en masse interne stridigheder om, hvordan man skal håndtere dette. Så Macron spiller et spil. Han tror, at hvis han opløser parlamentet nu, vil der være nyvalg om 2,5 uger. Ikke nok tid til at forberede sig. Så tænker han, at oppositionen måske vinder, og så vil han have en regering, som vil miskreditere sig selv ifølge hans vurdering. Så når det kommer til det næste præsidentvalg, vil han ligne den store vinder og reinkarnationen af de Gaulle.

Jeg mødte engang en politiker i Frankrig: Jeg kan godt sige, at det var sønnen af en meget berømt politiker i Frankrig. Den ældre politiker, faderen, havde en fremragende personlighed, kompetence og så videre. Så jeg deltog i et møde, hvor sønnen til denne person, som var relativt lille af højde, sagde: "Se! Mit jakkesæt her", og han pegede på sin vest, "det er lavet af

bare en tiendedel af min fars jakkesæt, og det passer mig perfekt." Så jeg tror, at det er problemet: Folk i dag har på en eller anden måde vænnet sig til, at de ikke tænker stort, og selv om de foregiver at have et stort ego, kan man se igennem det. Så jeg tror, at den nuværende generation af politikere er meget, meget langt fra det, der plejede at være en Adenauer, en de Gaulle, en Indira Gandhi eller en Nehru eller en Zhou Enlai eller mange andre af den ældre generation. De prøver at efterligne det, men det lykkes ikke rigtig.

Så jeg kan kun bede dig om at studere hver dag og blive så kvalificeret, at du kan blive en god kandidat. Du kunne blive økonomiminister eller kulturminister. Det kræver arbejde, for du skal være sikker på, at du gør et bedre stykke arbejde end de nuværende politikere. Men jeg tror, at vi har brug for bedre uddannede borgere for at få en bedre fremtid.

SCHLANGER: Jeg tror, at det til dels ville hjælpe, hvis folk studerede videoen fra pressekonferencen i går og lyttede til militærveteranernes diskussion om, hvorfor denne krigsdoktrin er så farlig.

Og så vil jeg tilføje, at de også bør studere dine grundlæggende principper, Helga, som blev skrevet, vil jeg sige, på en måde for at overvinde anglofærens råddenskab; for at vende tilbage til idéen om, at der er højere principper, som bør styre statskunst og forholdet mellem nationer. Det var en pointe, som du fremførte som en del af din præsentation ved arrangementet i går. Så det er alt, hvad vi har af spørgsmål.

Helga, har du nogle afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, helt klart. I morgen, fredag, har vi det ugentlige IPC-møde, Den Internationale Fredskoalition. Jeg kan forestille mig, at der vil være mange nye mennesker på grund af det meget høje antal deltagere i pressekonferencen i går. Vi har ikke talt det hele op, men her til morgen havde selv Schiller-siden mere end 30.000 seere. Men det var kun det

engelske site; vi havde også tysk, fransk og spansk. Vi havde andre institutioner, der co-streamede, så jeg tror, at der var et meget stort publikum i går, og jeg kan forestille mig, at der vil være en meget god diskussion i morgen. I weekenden 15.-16. juni har vi en konference på Schiller Instituttet, hvor vi diskuterer alle disse emner. Vi har fire paneler: den strategiske situation, det Globale Syds rolle, de videnskabelige gennembrud og behovet for en kulturel dialog. Så se venligst programmet på Schillers hjemmeside, og registrer dig og deltag, for vi har brug for mere intelligent diskussion og dialog for så mange mennesker som muligt for at få den indre styrke til at overvinde denne eksistentielle krise for menneskeheden.

SCHLANGER: Helga, tak fordi du er med i dag, og tak fordi du giver os et spark til at tage det erkendelsesmæssige spring, som du har insisteret på er grundlaget for at skabe en forandring. Så indtil næste uge, så ses vi.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg håber på fredag og lørdag og søndag.